

Everest

Tiskový materiál k filmu

Premiéra 24. září 2015

Nesmírné nebezpečí. Ohromná dřina. Roky tréninku pro nemožné výzvy.

Nepředstavitelné, nehostinné podmínky. Ale přesto už více než století dodávají dobrodruzi z celé planety svým životům smysl tím, že se pokoušejí zdolat nejvyšší bod a nejnebezpečnější místo na Zemi: Mount Everest. Možná jsou inspirováni průkopnickým duchem takových legend, jakými jsou Tenzing Norgay a Sir Edmund Hillary. Je možné, že se snaží pokořit sami sebe před tím, než se pokusí pokořit samu matku přírodu. Ať už jsou jejich důvody jakékoliv, když se ambice, lidské slabosti a divoké bouře setkají na vrcholu světa, i ti největší dobrodruzi musí ukázat svou nejniternější sílu.

Everest inspirovaný tragickými událostmi při pokusu o zdolání nejvyšší hory světa roku 1996 dokumentuje hrůznou a inspirující cestu dvou různých expedic, které prošly testy za hranicemi svých možností, když se setkaly s jednou z nejkrutějších bouří, jakou kdy lidstvo zažilo. S přátelstvím kovaným těžkostmi a sváry – a s odolností testovanou nejnáročnějšími podmínkami, které lze na naší planetě zažít – čelí skupina horolezců téměř nemožné překážce, když se jejich celoživotní posedlost mění v monumentální boj o přežití.

Tento grandiózní dobrodružný film, který vám vezme dech, je obsazen talentovanými hvězdami celosvětového formátu, jako jsou JASON CLARKE (*30 minut po půlnoci, Úsvit planety opic*) v roli Roba Halla, vedoucího Adventure Consultants a vedoucího expedice; JOSH BROLIN (*Tahle země není pro starý, Opravdová kuráž*) v roli Becka Weatherse, texaského patologa, který chce zdolat vrchol Everestu; JOHN HAWKES (*Sezení, Do morku kostí*) v roli Douga Hansena, pošťáka a dobrodruha, který se neúspěšně snažil pokořit vrchol Everestu rok předtím; ROBIN WRIGHT (TV seriál *Domek z karet, Muži, kteří nenávidí ženy*) v roli Peach Weathersové, Beckovy manželky z Dallasu; MICHAEL KELLY (TV seriál *Domek z karet, Výměna*) jako Jon Krakauer, žurnalista z časopisu *Outside* a člen Hallova týmu; SAM WORTHINGTON (*Avatar, Hněv Titánů*) v roli Guye Cottera, průvodce a blízkého Hallova přítele, který to odmítá vzdát; KEIRA KNIGHTLEY (*Pýcha a předsudek, Kód Enigmy*) jako Dr. Jan Arnoldová, Robova nastávající žena žijící na Novém Zélandu; EMILY WATSON (*Válečný kůň, Mrtvá nevěsta Tima Burtona*) v roli Helen Wiltonové, pravé ruky v Adventure Consultants zajišťující logistiku a vedení Base Camp; JAKE GYLLENHAAL (*Slídlil, Bojovník*) v roli Scotta Fischera, vedoucího expedice Mountain Madness.

Everest režíroval a produkoval BALTASAR KORMÁKUR (*2 zbraně, Kontraband*) a TIM BEVAN (*Big Lebowski, Bídníci*) a ERIC FELLNER (*Teorie všeho, Anna Karenina*) z Working Title Films; BRIAN OLIVER (*Černá labuť, Den zrady*), TYLER THOMSPON (*Mezi náhrobními kameny, Žena v černém*) a NICKY KENTISH BARNES (*Lásky čas, Jak na*

věc) z Cross Creek Pictures.

Universal Pictures a Cross Creek Pictures – ve spolupráci s Walden Media - uvádí *Everest* v úpravě dvakrát na Cenu Akademie navrženým WILLIAMEM NICHOLSONEM (*Gladiátor, Nezlomný*) a držitelem Oscara SIMONEM BEAUFOYEM (*Milionář z chatrče, 127 hodin*).

O úspěšnou práci za kamerou se postarali: kameraman SALVATORE TOTINO (*Šifra mistra Leonarda, Těžká váha*), střihač MICK AUDSLEY (*Harry Potter a Ohnivý pohár, 12 opic*). Výprava GARY FREEMAN (*Zloba – Královna černé magie, Bournův mýtus*), kostýmní výtvarník GUY SPERANZA (*Temný rytíř, Batman začíná*), maskér JAN SEWELL (*Teorie všeho, Bídníci*) a držitel Oscara, skladatel DARIO MARIANELLI (*Pokání, Anna Karenina*).

Výkonná produkce *Everestu*: ANGELA MORRISON (*Bídníci*), LIZA CHASIN (*Toerie všeho*), EVAN HAYES (*Kontraband*), RANDALL EMMETT (*Na život a na smrt*), PETER MALLOUK (*Mezi náhrobními kameny*), MARK MALLOUK (*Mezi náhrobními kameny*) a LAUREN SELIG (*Na život a na smrt*).

Tento akční dobrodružný film se natáčel na Mount Everestu v Nepálu, v italských Alpách, ve filmovém studiu Cinecittà Studios v Římě a v Pinewood Studios ve Velké Británii.

Everest je ke shlédnutí v IMAX 3D a na prémiových plátnech ve formátu 3D, stejně tak jako ve standardní verzi 2D a 3D.

O VÝROBĚ

Významný den v historii:

Výstup roku 1996

10. května 1996 bylo krásné a slunečné ráno, když Rob Hall, opatrný a precizní vedoucí Adventure Consultants (založené na Novém Zélandu) a Scott Fischer, velmi zkušený horolezec a vedoucí Mountain Madness (založené v Seattlu), vedli své týmy na finální výstup k nejvyššímu bodu na Zemi: k vrcholku Everestu, 29 029 stop (8 848 m) nadmořské výšky. Tyto týmy strávily poslední dva měsíce výstupem směrem na vrchol této kolosální hory. Musely se v těchto ohromných nadmořských výškách přizpůsobovat extrémní zimě a řídkému vzduchu a zápasily s tak nízkými hodnotami kyslíku, že pouhá chůze mohla být totálně vyčerpávající.

Tři z Hallových horolezců a dva Šerpové se toho dne dostali na vrchol, ale při sestupu byli zasaženi neočekávaně krutou bouří, která dosahovala síly hurikánu. Zatímco bouře nadále

zuřila a začínalo se stmívat, Hall se marně snažil pomoci svému vyčerpanému klientovi, pošťákovi a horolezci Dougu Hansenovi, dolů ze 40 stop dlouhé stěny známé jako Hillaryho schod (Hillary Step) ve výšce 28 840 stop (8 790m), pojmenovaném po legendárním horolezci z Nového Zélandu, Siru Edmundu Hillarym.

Andy „Harold“ Harris, průvodce novozélandského spolku Adventure Consultants, se odpojil vysoko na sestupu; naposledy byl viděn jak hrdinsky šplhá zpět nahoru na Jižní vrchol při pokusu poskytnout pomoc Hallovi a Hansenovi. Přestože Halla našel na vrcholu, kde společně strávili noc bičování větrem 80 mil/hod a při teplotách -40 Fahrenheita, se Harris ztratil ve tmě noci a už ho nikdy nikdo neviděl.

Fischer, který došel až na vrchol spolu se svými průvodci Anatoliem Boukreevem a Nealem Beidlemanem a společně s šesti dalšími klienty, musel při sestupu čelit drsným obtížím. I přesto, že je doprovázel Lopsang Sherpa (vůdce z Mountain Madness), těsně pod Balcony Summit (27 600 stop/8 412 metrů) Fischer zkolaboval a nakonec přesvědčil Lopsanga, aby dál sestupoval bez něj. Lopsan ho poslechl, ale pokračoval dál s nadějí, že později bude schopný Fischerovi poslat někoho na pomoc, aby mu poskytl kyslík na sestup.

Boukreev, který dříve toho dne při sestupu získal náskok nad ostatními svými klienty, se pokusil vyšplhat za Fischerem, ale byl donucen se vrátit zpět kvůli zuřícímu počasí.

Později té noci ale úspěšně zachránil několik dalších ztracených horolezců, kteří se zasekli níže při sestupu zhruba ve výšce 26 000 stop (7 925 m) u Jižního Colu.

Mezitím se na hoře odehrával další boj o přežití, a to o 2 789 stop (850 m) níže. Beck Weathers, patolog z Texasu, který byl členem výpravy Adventure Consultants, byl při výstupu zasažen extrémní sněhovou vlnou a nemohl postupovat dál. Několik let předtím podstoupil oční operaci a nyní při průchodu „Smrtící zónou“ nahoru na Everest – kde je tak málo kyslíku, že lidské tělo pozastavuje funkce životně důležitých orgánů – mu nadmořská výška začala zhoršovat zrak a nakonec ho oslepila natolik, že byl schopen vidět pouze dvě nebo tři stopy před sebe.

Hall donutil Weatherse slíbit, že nebude pokračovat ve výstupu nahoru a že na Halla počká, aby poté mohli společně sestoupit dolů. Několik hodin poté, co Weathers přerušil svůj výstup, začala zuřit obrovská bouře, před kterou se marně snažil uchránit.

Skupina horolezců, která sestupovala z vrcholu dolů, na Weatherse narazila a pokusila se mu pomoci. Připevnili ho k vedoucímu výpravy Adventure Consultats Miku Groomovi a společně se zoufale snažili najít Camp Four zhruba ve výšce 26 000 stop (7 925m) na South Col. Ale sníh, vítr a tma skrývající i půdu pod jejich nohama, jim znemožnily lokalizovat umístění jejich stanů na širokém jednotvárném prostranství Jižního Colu. Úplně

vyčerpání se k sobě schoulili, sdíleli poslední zbývající tělesné teplo a doufali, že v nehostinných podmínkách a v teplotách hluboko pod bodem mrazu přežijí. Takto společně čekali na lepší viditelnost, která by jim umožnila najít jejich kemp.

Když se bouře konečně utišila, Groom věděl, že má jenom malou chvíli na to, aby došel pro pomoc. Opustil Weatherse a čtyři další horolezce, kteří všichni byli téměř v bezvědomí, a vrátil se do Camp Four pro pomoc. V této chvíli všichni, kteří se zapojili, už byli velmi slabí. Bylo to již více než 27 hodin výpravy bez přestávky a už jim nezbýval žádný kyslík v láhvích, jídlo ani voda. Promrzlí na kost a bez kyslíku byli všichni kompletně bez jakýchkoliv sil a na pokraji vůle k životu.

Pomoc se ukázala až o několik hodin později. Velmi pozdě v noci zachránil Boukreev tři zbývající klienty Mountain Madness před děsivou bouří. Boukreev usoudil, že Hallovi klienti Weathers a Yasuko Namba, japonská horolezkyně, byli již až moc blízko smrti – skoro zmrzlí a neschopní se plazit nebo mluvit – na to, aby jim mohl ještě někdo pomoci. Co se dnes popisuje jako horolezecký zázrak, byla Weathersova schopnost se probudit z bezvědomí a se zmrzačeným a rozmazaným zrakem a rukama zmrzlýma až k zápěstí se vyšplhat do stanu v Camp Four odpoledne dalšího dne. Den na to dovedl Weatherse záchranný tým tvořený horolezci z ostatních expedic do Campu One (19 800 stop/6 035 m). Ti, kteří byli této události přítomni, popisují, že Weathers vypadal jako chodící mrtvola. V těchto dnech se v této oblasti nacházel taky Guy Cotter, další průvodce z Adventure Consultants, který vedl expedici na sousední hoře Mount Pumori. Cotter byl v rádiovém kontaktu s Hallem po celý den jeho výstupu na vrchol, a když bouře udeřila, rychle rozpoznal v jak katastrofální a život ohrožující situaci se jeho přítel objevil. Následující ráno vyšplhal krátkou vzdálenost do Everest Base Camp (Základního tábora) (17 500 stop/5 534m), aby výpravě nabídl jakoukoliv pomoc, které bude schopen.

Cotter se marně pokoušel o Hallovu záchranu, ale dva další Šerpové, kteří šplhali k Hallovi, byli kvůli špatným podmínkám donuceni se vrátit o 350 stop (106,7m) a už dále nebyli schopni kvůli vyčerpání pokračovat. Bylo zřejmé, že energie vydaná na záchranu a vyčerpání z bouře si vybraly daň na každém. Nebylo zkrátka možné vyvinout takovou lidskou sílu, aby Halla po strmých svazích dostali zpátky dolů. Nakonec přeživší za pomoci Šerpů sestoupili vyčerpání z hory.

Peach Weathersová a dlouholetá obyvatelka Kathmandu Lisa Choegyalová spolupracovaly s americkou ambasádou, aby zajistily nepálskou helikoptéru, která by zachránila manžela Weathersové, Becka, a několik dalších horolezců z vrcholu Icefall (v nadmořské výšce 19 685 stop/6 000m). V té době byla tato záchranná akce prohlášena za nejriskantnější, jaká se kdy v horách Nepálu odehrála.

Weathers přežil, ale bouře si vyžádala životy Halla, Fischera, Harrise, Hansena a Namby, stejně jako dalších tří horolezců ze skupiny indo-tibetské pohraniční policie. Pro Mount Everest to znamenalo den s nejvyšším počtem zemřelých.

Tento příběh lidské vytrvalosti, nezdolnosti a nespoutané ctižádosti vylíčila média tak detailně, že na dlouhou dobu uchvátil čtenáře po celém světě. Příběh o odvážných přeživších a zmařených dobrodružstvích zůstává výjimečně aktuálním až do dnešních dnů.

Volání hory:

Od pravdivého příběhu až na plátno

Vrchol Mount Everestu, nejimpozantnější hory na světě, je více než 5 mil (8 km) nad hladinou moře a téměř dosahuje cestovní výšky letounu 747 jumbo jet. Její strach nahánějící a nemilosrdný vrchol už přivítal tisíce odvážných horolezců, kteří měli nutkání zdolat největší výzvu horolezectví. Tragické události v květnu 1996 představují ten nejsmrtelnější výstup v celé historii Everestu. Světová média byla jako přikovaná tímto příběhem lidské vytrvalosti, který se brzy stal námětem nejprodávanějších knih a dokumentárních filmů, často ale se zkreslenými informacemi.

Producent Working Title Tim Bevan se poprvé začal o tento příběh zajímat, když si přečetl *Peklo blízko nebe* od Jona Krakauera krátce poté, co byla kniha roku 1997 vydána. Krakauer, novinář, který byl členem výpravy Adventure Consultants pod vedením Roba Halla toho osudného května, poprvé popsal události této cesty v článku pro časopis *Outside*. Bevanův produkční partner Eric Felner, kterého tento projekt také nadchnul, společně s Bevanem zjistil, že Universal Pictures, které dlouhodobě spolupracuje s Working Titles, vlastní další práva vztahující se k těmto událostem.

Mezi ně patří například „Left for Dead: My Journey Home from Everest“ („Ponechán smrti: Má cesta domů z Everestu“) od Becka Weathersa, ze kterého film čerpá inspiraci nebo přepis telefonní konverzace mezi Robem Hallem a jeho ženou, Jan Arnoldovou. Přestože příbuzní horolezců o těchto tragických událostech po léta mlčeli, během přípravy filmu byli celému štábu velmi nápomocni a sdíleli veškeré informace.

„Abychom měli s čím začít, museli jsme sehnat DAVIDA BREASHEARSE, který byl na Everestu roku 1996 a natočil klíčový snímek o Everestu pro IMAX. Zjistil jsem, že on má každopádně ty nejlepší materiály týkající se tohoto případu. Je to jenom jedna verze příběhu a to je na tom tak chytlavé – ten fakt, že tolik lidí napsalo nebo vyprávělo o tom, co se tam nahoře přihodilo – je to jako Rubikova kostka. Má spoustu obměn. Bylo tu jisté nebezpečí, že se z toho stane příběh, který nikdy nebude jasně odvyprávěn, právě proto,

že má více verzí," říká Bevan.

Nejprve to vypadalo, že tento film bude vytvořen pod vedením režiséra Stephena Daldryho už v devadesátých letech, ale až roku 2011 se všechny prvky tohoto filmu začaly shromažďovat v jeden kýžený projekt, který snese velké plátno. Scenáristi z Blockbuster William Nicholson a Simon Beaufoy tvrdě pracovali na tom, aby lidem předali hluboce emotivní a silný scénář, zatímco výhody vizuálních efektů zaručovaly vytvoření takových podmínek, ze kterých divákům spadne brada bez toho, aby se štáb nebo herci ocitli v nebezpečí.

V tomto momentě začali Bevan a Fellner komunikovat s režisérem Baltasarem Kormákurem, který tou dobou v Los Angeles natáčel pro Working Title akční thriller *Kontraband*, ve kterém hrají Mark Wahlberg a Kate Beckinsale. Nicky Kentish Barnes, která produkuje *Everest* po boku Bevana a Fellnera říká: „Baltasar byl pro tuto práci stvořený. Záleželo mu na tom, aby ten příběh přivedl k životu velmi autenticky.“

Kormákur, který je původně z Islandu, je režisér, který je stejně zběhlý v režírování akčních filmů jako v režírování dramát a díky svým kořenům si dokáže poradit s chladným počasím. Kormákurovy filmy zahrnují *101 Reykjavík*, *Malý výlet do nebe*, *Severní blata a Nádech*. Po režírování *Kontrabandu* přešel na režírování filmu *Hluboko*, který až děsivě zachycuje opravdový životní příběh jediného přeživšího z potopené lodi na mrznoucím islandském pobřeží. Fakt, že *Everest* byl navržen na Oscara, dokazuje, že tento režisér dokáže zkrotit tu nejdrsnější přírodu.

Po prvním přečtení *Everestu* byl Kormákur absolutně nadšen. „Krajina a příroda jsou minimálně polovinou mě," svěřuje se. „Na Islandu není příroda nikdy daleko. Erupce vulkánů a laviny, které zasahují horské vesnice, vám pravidelně připomínají sílu Matky přírody. Poté, co jsem na koni projel divokou přírodu, jsem chtěl vždy lidem vyprávět ten příběh člověka, který musí čelit extrémním přírodním jevům a to, jak člověk sám sebe lépe pozná, čím hlouběji se vydává. Z mé vlastní zkušenosti nikdy nepoznáte své přátele lépe než v takovéhle situaci. Takže dostat nabídku vyprávět jedinečný příběh o té nejvyšší hoře na světě, je příležitost, která se vám naskytne jednou za život, a kterou jsem nemohl odmítnout.“

Tvůrce filmu byl fascinován tím, kolik lidí se o výstup na tuto horu pokusilo. Přemýšlí: „Řekli byste si, 'Proč potřebuješ vylézt na Everest?' a nikdo by na to nedokázal odpovědět. Ale stejně tak se můžete zeptat, 'Proč potřebuješ žít svůj život? Proč potřebuješ mít kariéru?' I lidé, kteří mají hodně peněz, musí pořád mít své kariéry. Je to jedna z těch otázek, na kterou je těžké najít odpověď.“

Kormákur se ponořil do zjišťování všech detailů toho, co se toho dne stalo na nejvyšší

hoře na světě a zároveň si začal uvědomovat ohromnou výzvu tohoto projektu, jak emocionální, tak fyzickou. „Ten příběh je tak moc známý a velmi dobře zdokumentovaný,“ říká Kormákur. „Ale je tu spousta různých verzí a ty se často navzájem vylučují.“

Kormákur trval na tom, že všichni, kteří tvoří tento film, musí respektovat to, na čem záleží. Prioritní důležitost měla bezpochyby úcta k těm osmi, kteří toho května přišli na hoře. Zároveň bylo důležité odvyprávět vyrovnaný příběh, který neomlouvá ani neodsuzuje žádné rozhodnutí, které bylo uděláno před či po výstupu nebo sestupu.

Tvorbě filmu pomáhala velká řada lidí, mezi nimi například GUY COTTER, poradce z Key Alpine, který momentálně řídí Adventure Consultants, a který pomáhal organizovat záchranné akce pro svého kamaráda Roba Halla ten den, kdy zemřel. Cotter a Hall spolu lezli od teenagerských let. „Z nás vysoká nadmořská výška vytvořila bratry,“ říká, „a události roku 1996 nás toho spoustu naučily. Byla tu spousta otázek, které jsme si poté pokládali, hlavně jak takovým událostem zabránit. Celkově jako průmyslu nám to pomohlo se zlepšit.“

„Byly to teprve začátky vysoko-nadmořského horolezectví a průkopníci prostě někdy nepřežijí prozkoumávání prostředí, ve kterém se nacházejí,“ říká Cotter.

Kormákurův průzkum a příprava na to, co nazývá „tím nejtěžším, co jsem kdy v životě udělal“, začaly čtením knih a sledováním dokumentů vztahujícím se k těmto událostem. Měl bezpočet rozhovorů s lidmi, kteří Everest pokořili, aby pochopil „nastavení myslí“ horolezce. Podíval se i na Everest a poté jel na Nový Zéland, aby se setkal s rodinami zúčastněných.

„Byl jsem neuvěřitelně vděčný za tu příležitost podívat se na Everest, cestovat, poznat kus světa, který jsem si upřímně nikdy nemyslel, že bych navštívil. Vždycky jsem o tom snil, ale nikdy to nebyla součást mé cesty,“ vzpomíná Kormákur.

„Produkce tohoto filmu byla jedinečná spolupráce v obrovském měřítku a jsme pyšní na to, co jsme vytvořili,“ říkají producenti Brian Oliver a Tyler Thompson z Cross Creek Pictures.

„Když slyšíte Mount Everest, přenesete vás to na místo dobrodružství, obdivu a respektu – ne jenom k těm, kteří horu pokořili, ale i k těm, kteří o život přišli, když se snažili uskutečnit svůj sen. Tento film přináší velmi niterný pohled na to, jaké to je, když lpíte na životě v těch nejdrsnějších podmínkách na vrcholu naší planety a Baltasar je jeden z velmi mála režisérů, který dokáže ty pocity opravdového nebezpečí a úzkostného nadšení z boje o přežití 30 000 stop nad mořem přenést do filmu.“

Se základní kostrou produkčního týmu nastal čas, aby se započalo s castingy. Tým dobře věděl, že bude schopen najít perfektní herce – skupinu úžasných a výjimečně talentovaných – kteří budou mít zájem čelit vší té emocionální a fyzické námaze, která je

zahrnuta ve vyprávění příběhu o Everestu tak velmi detailně.

Snílci a hrdinové: Obsazování horolezců

Vzhledem k tomu, jak vysoké cíle si Kormákur a jeho producenti nastavili ohledně toho, koho obsadí do filmu *Everest*, věděli, že nebude lepší způsob, jak to udělat, než vzít herce s sebou na cestu na Everest.

Režisér vysvětluje, co pro něj bylo důležité, když hledal ten správný talent: „Potřeboval jsem, aby obsazení herci zvládli čelit všem nástrahám a poprali se se svým strachem. Začít s něčím takovým znamená, že není cesta zpět. Abychom mohli natáčet na patě Everestu v celkem závratných nadmořských výškách, museli jsme tam sami vyšplhat. Natáčení v -30°C ve Val Senales, 12 až 14 hodin denně po dobu šesti týdnů. Vytváření obřího mrazáku přímo na place, abychom na herce mohli foukat opravdový sníh. A to jsou jenom některé ze všech věcí, které jsme udělali, abychom do toho dali všechno. Ale když se sami litujete, musíte si vzpomenout na ty opravdové lidi a čím si museli doopravdy projít. Koneckonců, všechna tahle námaha by za nic nestála, kdyby příběh Roba Halla a Jan, Becka, Douga, Scotta Fischera a Anatoliho nebyl zvládnut s důvěryhodností.“

Australský herec Jason Clarke, nejznámější svou rolí ve filmu *Úsvit planety opic* a držitel ceny za *30 minut po půlnoci*, hraje Novozélandčana Roba Halla, neuvěřitelně zkušeného horolezce, který objevil horolezectví během svého dospívání poblíž Jižních Alp na Jižním ostrově (South Island). V roce 1990 se dostal na vrchol Everestu se svým horolezeckým partnerem Garym Ballem a se synem Sira Edmunda Hillaryho, Petrem; tato skupina si získala celonárodní pozornost, když uskutečnila satelitní telefonní rozhovor přímo z vrcholu Everestu, který byl živě odvysílán novozélandskou televizí.

Hall a Ball okamžitě využili všechny své podnikatelské dovednosti k tomu, aby vytvořili sponzorský projekt „Sedm vrcholů“. Zatímco velkému počtu amatérských horolezců přišel koncept prodejného dobrodružství odporný, Hall nadále věřil, že hory jsou pro všechny a jestli klienti chtějí zaplatit za profesionální vedení, tak jim ho poskytnou. Adventure Consultants se rychle stala jedničkou ve svém oboru. Ball zemřel na otok mozku, formu nemoci z příliš velké nadmořské výšky, vysoko v horách v Nepálu roku 1993 a zanechal Adventure Consultants Hallovi samotnému. Roku 1996 už Hall úspěšně dovedl 39 horolezců na vrchol Everestu. Přestože cena za průvodce, desetitisíce americký dolarů, byla podstatně vyšší než jiné nabízené expedice, tak Hallova pověst spolehlivého a bezpečného průvodce lákala klienty z celého světa.

Jako spousta dalších byl i Clarke obeznán s těmi tragickými událostmi dlouho před tím, než mu filmoví tvůrci nabídli, aby hrál Halla, takže byl poctěn. „Znal jsem ten příběh. Pamatuji si, kde jsem byl, když jsem se dozvěděl, co se děje, a protože to trvalo několik dní, dalo to lidem čas představit si, jaký to musel být horor. Ten příběh je tak ovlivňující a já jsem si k tomu vytvořil opravdový vztah.“

Kormákur, který byl u počátku jeho kariéry, potvrzuje, že Hall není pro herce zrovna lehká postava. „Byl velmi konzervativní,“ říká. „Říkali mu 'Starosta Základního kempu'. Byl známý detailním plánováním a potřebou mít věci pod kontrolou, a takovéhle vlastnosti mohou být otravné. Někteří herci by se snažili od toho upustit a udělat z té osobnosti někoho více okouzlujícího a sympatického, ale Jason si tyhle jeho vlastnosti vzal za své, ponořil se do nich a opravdu mu záleželo na tom, aby Halla ztělesnil takového, jaký byl.“

„Jason byl schopen vystihnout, jak milující Rob byl ve vztahu ke své ženě Jan a jak fatální rozhodnutí na hoře s Dougem Hansenem učinil – rozhodnutí, které bylo založeno na tom, jak dobrý člověk byl. Tu něhu, kterou v sobě měl, Jason skvěle zahrál.“

Jakmile se Clarke stal členem týmu, přijal svou roli celým srdcem. Uvědomoval si zodpovědnost, kterou máte, když hrajete reálnou osobu. Společně s Kormákurem a producentem Bevanem jel na Nový Zéland navštívit vdovu po Hallovi Jan a jejich dceru Sarah. Rozhovor s nimi byl pro něj doslova základním kamenem. „Bylo to výjimečné,“ říká Clarke. „Strávili jsme spolu dva nebo tři dny. Nikdy předtím jsem neslyšel jejich pohled na tu věc, a to se to stalo už před 17 lety. Během těchto pár dnů jsme si svěřili navzájem hodně, i když zpočátku samozřejmě vládla z jejich strany jistá nervozita.“

Clarkova příprava na roli zahrnovala i lezení s Cotterem, který převzal Adventure Consultants po Hallově smrti a který zároveň pracuje jako Key Alpine Advisor (klíčový alpský poradce) pro tento film. Clarkův vztah s Cotterem posloužil více než jen pro hodiny lezení. „Guy byl jedním z Robových nejlepších přátel, znal ho dobře a dlouho s ním lezl,“ říká Clarke. „Nalézt přátelství s Guyem a nalézt pochopení pro ten novozélandský smysl pro humor, který je velmi odlišný než ten australský, mi opravdu moc pomohlo.“ Clarke se neučil jenom lézt tak, aby to bylo dostatečně dobré pro natáčení, ale učil se i vše o horolezeckém vybavení. Poté, co byl do filmu obsazen MARTIN HENDERSON, který hraje Andyho „Harolda“ Harrise, lezli s Clarkem společně všude od Ben Nevis ve Skotsku až po Tasmánský ledovec na Novém Zélandu. Pro oba herce bylo důležité správně pochopit to prostředí.

Cotter byl ohromen jak si Clarke osvojil Hallovu postavu. „Jason byl velmi ochránářský vůči Robově důvěryhodnosti a jeho reputaci,“ říká Cotter, „Chtěl si být jistý, že se film nesnaží zjednodušit ten příběh kvůli dramatickému efektu, a odchýlit se od reality. Jason

se cítil velmi blízky té postavě a odvedl úžasnou práci v zobrazení Robových silných stránek a jeho přístupu k věcem, které dělal.“

Jake Gyllenhaal, herec nominovaný na Cenu Akademie, který je považován za jednoho z nejlepších herců své generace, hraje Scotta Fischera. Fischer byl americký horolezec a průvodce a vůbec první Američan, který zdolal Lhotse (27 940 stop), čtvrtou nejvyšší horu na světě.

Fischer vyrostl v Michiganu a v New Jersey, a k horolezeckým lekcím ho inspiroval pořad, který viděl v televizi. Roku 1984 založil Mountain Madness, společnost poskytující klientům průvodce na ty nejvyšší hory na světě. V roce 1994 dovedl na vrchol Everestu svou první expedici.

Fischer byl známý pro svůj vtipný a milující přístup k životu a rozhodně měl jiný průvodcovský styl než Hall. Gyllenhaal měl nicméně stejné odhodlání jako Clarke svou roli důstojně zvládnout. „Co mě na tom filmu zaujalo, byli ti lidé, kteří na Everest vystoupili. Zajímaly mě jejich důvody, proč to chtějí udělat,“ říká Gyllenhaal. „Myslím, že samotný nápad pokořit Everest je vzrušující. Ale důvody každého člověka jsou tím něčím opravdu fascinujícím. Everest v nás vzbuzuje otázku: Čeho chceme dosáhnout v našem životě? Co dává našemu životu smysl? Tahle hora, ať už doslova nebo obrazně, pokládá tyhle otázky každému z nás. Je to metafora pro velkou spoustu věcí a je to matka příroda, která nás pokořuje.“

Gyllenhaal objevil něco, co většina horolezců předtím už dlouho věděla: „Není to o tom dostat se na vrchol, je to o komunitě a o propojení mezi vámi a ostatními horolezci. Ten vrchol není vždy doslovný. Připadá mi, že ten opravdový vrchol, o který jde, je to propojení mezi vámi a lidmi, se kterými horu zdoláváte. Neuvědomujeme si, že jsme dnes nějaký vrchol zdolali, například ve vztahu, který budujeme. Někdy, jako třeba i v tomto případě, je už moc pozdě, když si to uvědomíte.“

Při přípravě na roli si Gyllenhaal dopisoval s Fischerovými dětmi a díky tomu pochopil, jak neuvěřitelný respekt celá horolezecká komunita měla vůči jejich otci. Říká o tom: „Mluvili o tom, jak sami jezdí do Nepálu do základního tábora a setkávají se s lidmi, kteří znali jejich otce. Často jejich odpovědi na otázky o jejich otci byly plné lásky – jak moc jim naslouchal, jak byl vtipný, milující. Myslím, že díky tomuto svému přístupu byl Scott velmi přítomný a pozitivní a tahle nálada byla pro lidi kolem nakažlivá. Nebál se smrti a ta úcta k životu – hlavně při jeho lezení – z něj udělala skvělého chlápka, se kterým chcete trávit čas.“

Kormákur věří, že Gyllenhaal má stejný elán, jako míval Fischer. „Pro mě se to všechno točí kolem té energie,“ říká. „Jeho energie byla jiná než Jasonova, což všechny ty zážitky povýšilo na něco ještě vtipnějšího a příjemnějšího. Scott byl také skvělý lezec, ale

rozhodně to celé uchopoval jinak než Rob a Jake to zvládnul skvěle vystihnout.“

Díky svému vzájemnému respektu nakonec toho osudného dne spojili své síly při zachraňování svých klientů. „Myslím, že to je to, co dělá ten film tak fascinující,“ říká Gyllenhaal. „Dva odlišní lidé, dvě odlišné techniky musely dohromady pracovat tak dobře, aby se společně dostali na vrchol hory. Vždycky si myslíme, že náš způsob je ten nejlepší, ale když jde o přežití, musíme se prostě přizpůsobit a osvojit si praktiky toho druhého. A to nám umožňuje pochopit, že náš způsob není tím jediným.“

Herec Josh Brolin, navržený na Cenu Akademie, je znám pro své mainstreamové filmy, ale i pro ty hlubší a nezávislé. Hraje Becka Weatherse, texaského patologa, který expedici přežil, ale přišel o pravou ruku a o prsty a palec na levé ruce. Navíc mu během expedice doslova umrzl nos. Napsal o své zkušenosti knihu, ze které film čerpá, a dál pokračuje v praktikování medicíny a dělá motivačního řečníka.

Brolina k projektu přilákala hora sama o sobě: „Co jsem si na *Everestu* zamiloval, bylo, že největším antagonistou i protagonistou byla hora sama. Líbí se mi představa toho něčeho neskutečně neznámého. Jdete tam nahoru s těmi nejlepšími úmysly – a možná je v tom i nějaký útěk, neschopnost vypořádat se s rodinnými nebo osobními problémy nebo s čímkoli jiným – a musíte čelit něčemu daleko většímu, než co jste kdy byli schopni pochopit. Ale nepoznáte to, dokud vás to nepohlítí.“

Kormákur přiznává, že Brolin byla jeho první volba pro tuto roli: „Měl jsem štěstí, že to chtěl dělat, protože do toho musíte dát sami sebe. Musíte něco zažít a něčím si projít, aby tohle bylo součástí vás. A on to všechno má.“

„Beck ve své knize popisuje, že už byl dlouho dobu v depresi. Hledal něco nového a se slézáním hor začal docela pozdě. Během té expedice si uvědomil, jak moc chce být doma. Chtěl napravit různé věci, ale byl moc daleko od domova a od své rodiny. Nakonec si uvědomil, že nepotřeboval vylézt na horu, protože to, co hledal, už našel ve své rodině,“ říká Kormákur a Brolin dodává: „To rodina ho udržela naživu. Čelil větru o rychlosti 80 mil za hodinu a teplotám pod bodem mrazu po více než 18 hodin. To nikdy nepochopím.“

Herecký veterán John Hawkes, nominovaný na Oscara, se k filmu *Everest* přidal jako pošťák Doug Hansen. Hansen lezl na Everest s Hallem roku 1995, ale musel se otočit a jít zpět jen několik set stop pod vrcholem. Vrátil se v roce 1996, ještě víc zapálený horu konečně zdolat a některé prameny naznačují, že to byl Hallův nápad, aby společně s Hansenem vylezli až na vrchol. Ale tentokrát je to oba stálo život.

Hawkes si toho o Hansenově životě hodně přečetl a bavil se s lidmi, kteří ho znali. „Byl velmi netypickým členem expedice, byl to „jenom“ pošťák,“ podotýká Hawkes. „Rob Hall mu toho roku dal slevu na další výpravu, aby se o zdolání hory mohl pokusit znovu. Ze

všeho, co vím, to byl velmi milý a sympatický muž. Velmi dobrý horolezec, i přesto, že ten rok měl nějaké zdravotní problémy, které ho trochu zpomalovaly. Ale byl znám jako skvělý týmový hráč, chlápek, který měl rád lidi a ti zase byli rádi v jeho společnosti.“

Michael Kelly, nejvíce známý svými rolemi ve filmech *Výměna*, *Úsvit mrtvých*, *Ctihodný občan* nebo *Podfukáři*, stejně tak jako rolí Douga Stampera v televizním seriálu *Domek z karet*, ve filmu ztvárňuje spisovatele a horolezce Jona Krakauera.

Krakauer, talentovaný horolezec a žurnalista, který se toho roku přidal k expedici Adventure Consultants, aby o výstupu s průvodcem napsal článek do časopisu *Outside*, toho osudného května dosáhl úplného vrcholu Everestu. Pět týdnů poté napsal upřímný článek a později o této expedici napsal knihu „Peklo blízko nebe“. Následně po tragédii Krakauer veřejně kritizoval komercializaci Mount Everestu.

„Byl to technicky vynikající lezec, který se očividně dokázal přizpůsobit velkým nadmořským výškám. Zbožňuju ho jako spisovatele a hrát ho pro mě byla čest,“ vysvětluje Kelly.

Japonská herečka NAOKO MORI, nejlépe známá jako Toshiko Saro z televizního seriálu BBC *Torchwood*, hraje Yasuko Nambu, slavnou v Japonsku proto, že jako druhá Japonka zdolala všech sedm vrcholů, včetně Everestu, kde v roce 1996 při sestupu zemřela.

Namba pracovala v Tokiu jako obchodnice pro FedEx, ale díky svému horolezeckému koníčku se podívala na různá místa na světě. Ve 47 letech se stala nejstarší ženou, která Everest zdolala (než její rekord pokořila polská horolezkyně Anna Czerwinska, která vrchol zdolala ve svých 50 letech).

„Když jsem dostala do rukou scénář, nemohla jsem ho přestat číst. A když jsem ho dočetla, nemohla jsem vůbec spát. Bylo to tak tragické, ale zároveň tak inspirující. Dostalo mě to už od začátku. Probudilo to ve mně chuť oslavit Yasukinu vášeň a odvahu,“ říká Naoko.

Martin Henderson, novozélandský herec, kterému se dostalo mezinárodní pozornosti díky roli po boku Naomi Watts ve filmu *Kruh*, hraje průvodce Adventure Consultants Andyho „Harolda“ Harrise, který během těch hrůzných událostí na Everestu zemřel. Pro Hendersona byl tento film příležitostí poskytnout nějaké vysvětlení toho, co se vlastně Harrisovi stalo. I přesto ale okolnosti průvodcovy smrti zůstanou neznámé.

I Henderson se během příprav učil horolezectví. „Když lezete na horu, cítíte ten zápal a ten děs, ale díky tomu, kam se chcete dostat, byste to nikdy nevzdali. Musíte neustále bojovat se svými pocity, abyste zůstali přítomní a byli schopní dělat správné rozhodnutí.“

Australský herec THOMAS M. WRIGHT, známý z amerického televizního seriálu *The Bridge*, hraje jednoho z průvodců Adventure Consultants, Mika Grooma, jednoho

z největších horolezců pokořujících ty nejvyšší hory. V roce 1995 se Groom stal čtvrtým člověkem na světě, který zdolal čtyři nejvyšší světové hory bez kyslíkové lahve a roku 1999 úspěšně zdolal i pátou nejvyšší horu – Makalu.

Do role Guye Cottera byl vybrán Sam Worthington, známý skvěle odvedenou prací ve filmu Jamese Camerona *Avatar*. Předtím, než bouře toho května 1996 udeřila, byl Cotter v rádiovém a vizuálním spojení s Hallovým týmem.

Díky tomu, že Cotter pro *Everest* pracoval jako klíčový poradce, měl Worthington možnost ho dobře poznat. „Nechci ho kopírovat,“ říká herec. „Nechci se snažit vypadat jako on. Ale moc mi pomohlo slyšet o jeho pocitech z toho dne.“

Návrat k událostem z roku 96' byla pro Cottera přirozeně výzva. „Všechno se mi to vrátilo, a to je to 20 let pryč. Měl jsem pocit, že už jsem to vstřebal a posunul se dál,“ svěřuje se. „Ale ten příběh je tak mocný a tolik stojí za to ho vyprávět, protože je to o lidech, kteří čelí extrémům, a jsou schopni absolutně posunout své limity.“

Během předpříprav Cotter trénoval všechny herce v horolezectví, hlavně ty, kteří měli hrát obzvláště zkušené horolezce. Byl extrémně ohromen tím, jak zodpovědně to všichni brali.

„Nikdy jsem ještě nebyl součástí takového projektu, kde by herci tak skvěle přijali role, které hrají... tak skvěle, že se zapojili i do přípravy scénáře, aby si byli jisti, že svou roli uchopili správně. Všichni pochopili, že hrají skutečné lidi a ne jenom nějaké fiktivní postavy.“

Filmoví tvůrci najali i několik bravurních hereček, například Emily Watson do role manažerky Základního kempu Helen Wiltonové a ELIZABETH DEBICKI jako lékařku ze Základního kempu. Ženu Roba Halla, Jan Arnoldovou a ženu Becka, Peach Weathersovou, ztvárnily herečky Keira Knightley a Robin Wright.

„Je úžasné mít možnost vytvořit film o horách, do kterého můžete obsadit ženy. Není to jako ve filmech pro muže, kam ženské herečky prostě natlačíte, jenom aby tam byly. Tady jsou prostě součástí příběhu, a je to realita. Celé to drama se odehrávalo i v Základním kempu a v domovech rodin všech horolezců a je to velká část celého toho příběhu.“

Co se týče Kormákura, všichni věděli, že je to ten správný muž, který je „dovede na vrchol“. „Miluju práci s Baltem,“ říká Clarke. „Dovolil mi použít všechnu mou energii. Byl skvělý v jejím krocení, tak abych do toho dal přesně akorát. Byl v čele naší cesty vysoko do Himalájí a byl pro to jako dělaný.“

„Baltasar lidi rád vede, ale zároveň chce, abychom si věci sami zažili. Strašně se mi na výrobě filmů líbí, že se přiblížíte ke skutečným věcem, a to je vždycky fascinující. Je nelítostný, zapálený, odvážný a někdy trochu šílený. Má v sobě nebojácnost, ale zároveň je neuvěřitelně citlivý a chápavý,“ tvrdí Gyllenhaal.

Hawkes věří, že režisérovy zkušenosti se v tomto filmu výjimečně dobře zúročí. „Je z Islandu a má rád výzvy,“ shrnuje herec. „Dělali jsme si legraci, že je Viking. Je úchvatný. Během natáčení *Everestu* v tak extrémních podmínkách byl pořád stejně odolný a neúnavný.“

Grandiózní cesta:

Z Nepálu do Pinewoodu (přes italské Alpy)

Samozřejmě, že natáčení filmu je vždycky náročné, ale *Everest* předstihl mnohé.

S unikátními lokalitami jako je Nepál, italské Alpy, Cinecittà Studios v Římě a Pinewood Studios ve Velké Británii náročnost natáčení tohoto epického dobrodružného příběhu překonala veškeré očekávání.

Většina diváků zná Mount Everest z dokumentů, takže pro Kormákura bylo stěžejní, aby dosáhl co nejdůvěryhodnějšího dojmu. Pro režiséra bylo důležité, aby *Everest* působil autenticky a aby herci, filmový štáb i publikum zažili monumentálnost této hory a aby pochopili pocity lidí, kteří tam skutečně byli. Právě proto Kormákur herce natáčel z té nejtěsnější blízkosti a ne ze stanu někde opodál.

Kormákurovou pravou rukou během natáčení byl kameraman Salvatore Totino, spolupracovník Rona Howarda, režiséra takových trháků jako *Šifra mistra Leonarda*, *Andělé a démoni* nebo i intimnějších prací jako *Duel Frost/Nixon* nebo *Těžká váha*. Společně byli odhodláni zachytit impozantnost této hory... a to nebezpečí, které tam číhá za každým rohem.

Scény byly natáčeny ve výškách 16 000 stop a rozhodně dávaly hercům pocítit opravdový strach o život.

„Voda mrzla. Tam, kde jsme bydleli, nebylo žádné topení. Spali jsme pod elektrickými přikrývkami. Stěží jsme se mohli zvednout a dojít si na záchod, jaká byla zima. Herci neměli žádné asistenty, kteří by jim nějak pomáhali. Na scénu museli dojít pěšky a všechno vybavení si nést s sebou,“ vyjmenovává Kormákur.

„Balt chtěl, aby to bylo co nejreálnější. Pracovali jsme tolik hodin denně, kolik bylo třeba. Neexistovalo nic jako jít před natáčením do stanu a odpočívat. Vzpomínám si, jak jsem stěží ležel na posteli a vydechoval velké mraky vlhkého vzduchu a nemohl jsem uvěřit, jaká je mi zima. Ale stálo to za to. Stejně tak, jak jsme si stěžovali, jsme si to i užívali a to nás semklo hrozně moc dohromady,“ vypráví Brolin.

„Byla to brutální, ale fantastická zkušenost pro celý tým,“ shrnuje producent Kentish Barnes.

Z Nepálu se štáb přemístil do Val Senales v severní Itálii, aby se mohlo natáčet přímo na ledovci Senales. Štáb v tu dobu zahrnoval zhruba 180 lidí z Velké Británie, Nového Zélandu, Austrálie, Německa, Itálie, Ameriky, Islandu a Nepálu. Náročné natáčení bylo ještě zkomplikováno jedním z nejtěžších zaznamenaných sněžení v historii, které na nějaký čas úplně pohřbilo natáčecí plac pod masivní vrstvou bílé závěje.

„Stavěli jsme stany vysoko v horách, což bylo na 45 stupňových svazích dost obtížné. Balt má rád extrémní lokality, takže když jsme se po dvou dnech vrátili zpět, stany byly pohřbeny pod vrstvou těžkého sněhu. Můj tým odvedl úžasnou práci při permanentním vykopávání našich věcí a stavění všeho nanovo. Bylo to nepředstavitelně náročné,“ vypráví návrhář scény Gary Freeman.

„Herci se museli naučit, jaké to je být vysoko v horách, v chladném a větrném prostředí. Byli venku 8 nebo 9 hodin denně, někdy i 10 a občas jsme pracovali i v noci,“ vzpomíná Breashears na obvyklé dny.

„Sledovat štáb, jak ve 12 000 stopách v horách ve sněhové bouři stěhuje vybavení, jak helikoptéry dopravují části kamer a všichni herci přinášejí věci na místa, sledovat celý štáb, jak připravuje tak nepřizpůsobivé místo na natáčení 15 minut před záběrem a umisťuje kamery v různých úhlech na kameny všude kolem... organizace tohoto všeho, spolu s intenzitou samotného filmu, byla absolutně pozoruhodná.“

Kvůli zajištění autenticity filmu najala produkce do filmu 11 opravdových horolezců Šerpů, kteří kvůli natáčení opustili svou domovskou zemi (Nepál) vůbec poprvé v životě a cestovali se štábem do italských Alp a nakonec až do studií Cinecittà a do Pinewood Studios. „Byli absolutně ohromeni. Když mají Šerpové pocit, že jsou zpět v Základním kempu, svědčí to o tom, jak dobrá naše práce je,“ vysvětluje Breashears.

„Jestli ta hora někomu patří, tak Šerpům,“ uvažuje Bevan. „Jsou součástí mytologie Everestu a nejlepší horolezci na něm. Jsou našimi hrdiny, protože oni většinou dělali ty nejtěžší práce.“

Z italských Alp se produkce přemístila do Pinewood Studios v Londýně, kde designérský tým vytvořil spoustu známých míst na Everestu, jako je například ledopád Khumbu nebo samotný vrchol hory, na slavné Scéně 007. Natáčení těchto záběrů bylo stěžejní - pro film byly nezbytné, ale nebylo je možné natočit v reálném prostředí, protože Kormákur nechtěl nikoho z herců či štábu dostat do skutečného nebezpečí.

Vytváření kostýmů pro herce nebylo nijak jednoduché, nestačilo jenom zajít do nejbližšího obchodu s outdoor vybavením. Tyhle události se staly téměř před dvaceti lety a technologie horolezeckého oblečení se od té doby o obrovský kus posunula.

Kostýmní výtvarník Guy Speranza popisuje tři úrovně kostýmů: běžný oblek; oblek, který

by byla potřeba ze Základního Kempu do Kempu 3 (24 500 stop/7 468m); a oblek pro výstup na vrchol hory, který byl vyroben z velmi tuhého materiálu.

Další věcí, kterou museli vzít v potaz, byl dostatek tepla, nebo spíše příliš mnoho tepla. Zatímco spousta scén byla natáčena ve skutečné přírodě a ve výškách, scény z největších výšek se točily na scéně 007 a v Pinewood Studios. V oblecích určených pro 29 000 stop by se uvnitř ve studiu uvařili. „Nakonec jsme si ty obleky vytvořili tak nějak po svém,“ říká Speranza. „Každý herec měl svou vlastní barvu, takže jsme ihned dokázali rozeznat, na koho se díváme, i když na sobě měl zrovna kyslíkovou masku, brýle a čepici.“

Lezecká sezóna 2014 na Everestu odstartovala skvěle a film byl tou dobou téměř kompletní. Ale 18. dubna se udála další tragédie, kdy 16 Šerpů přišlo o život pod lavinou. Obrovský kus ledovce se uvolnil z hory a skrze ledopád Icefall vytvořil trhlinu, která způsobila nenadálý pád nejvyššího světového vrcholu.

Tato lavina byla největším neštěstím v historii nejvyšší hory na Zemi. V tu dobu byla v Základním kempu část štábu, která se připravovala na výstup na horu, aby natočila záběry pro dokončení filmu. Naštěstí nikdo ze členů štábu nebyl zraněn. Tato nejposlednější tragédie zdůraznila obrovský potenciál hory brát životy a působit zranění lidem, kteří se snaží pochopit tuto horu... a jak moc jsme jí při tomto pokusu vydání na milost.

Prosíme, přidejte se k Universal Pictures a k tvůrcům *Everestu* a podpořte zemětřesením postižený Nepál. Více informací najdete na www.oxfamamerica.org.

Universal Pictures a Cross Creek Pictures uvádí – ve spolupráci s Walden Media – film Working Title production, ve spolupráci RVK Studios a Free State Pictures: **Everest**. Režie Baltasar Kormákur. Hrají Jason Clarke, Josh Brolin, John Hawkes, Robin Wright, Michael Kelly, Sam Worthington, Keira Knightley, Emily Watson a Jake Gyllenhaal. Casting Fiona Weir, hudba Dario Marianelli. Kostýmní výtvarník Guy Speranza, maskér Jan Sewell. Střih Mick Audsley, výprava Gary Freeman. Kamera Salvatore Totino, ASC, AIC, koprodukce David Breashears, David Nichols. Výkonní producenti Angela Morrison, Liza Chasin, Evan Hayes, Randall Emmett, Peter Mallouk, Mark Mallouk, Lauren Selig. Produkce Tim Bevan, Eric Fellner, Baltasar Kormákur, Nicky Kentish Barnes, Brian Oliver, Tyler Thompson. Scénář William Nicholson and Simon Beaufoy. Režie Baltasar Kormákur. © 2015 Universal Studios. www.everestmovie.com